

Lad de andre få striberne på

Hvis nogen er blevet overrasket over det imponerende opbud af internationale organisationer, der pludselig bekæmper pirater ud for Afrikas Horn, er der ikke noget at sige til det.

For organisationerne er nok lige så overraskede selv.

Den amerikanske *Combined Task Force 150* (TF-150), som Danmark for tiden stiller kommandoskibet Absalon til, var slet ikke i udgangspunktet en flådestyrke, der skulle bekæmpe pirateri. Den blev oprettet efter 9/11 med henblik på antiterroroperationer til søs. Som multinational koalitionsstyrke med logistisk hovedkvarter i Djibouti var det tanken, at den skulle overvåge, inspirere og borde fartøjer, der kunne tænkes at fragte gods for terrorister.

Men da der pludselig dukkede pirater op alle steder i farvandet i operationsområdet, følte styrken sig tvunget til at gribe ind.

Det samme gælder den ene af NATOs to stående flådestyrker (*Standing NATO Maritime Group 2*, SNMG-2), som skulle til området for at aflægge en række flådebesøg hos NATOs samarbejdspartnere på den Arabiske Halvø inden for det såkaldte Istanbul Samarbejdsinitiativ. Men

med kort varsel blev styrken omlagt til at eskortere fragtskibe, som transporterer humanitær nødhjælp for FN's WFP. Operationen blev døbt *Allied Provider*.

Umiddelbart kan der kun siges pæne ting om TF-150 og NATOs bekæmpelse af piraterne. For det første er det godt, at dem, der har kapaciteten, rent faktisk også føler sig forpligtet til at hjælpe. For det andet er det reklamemæssigt af stor værdi for begge styrker, at omverdenen ser, at de bruges til noget nyttigt. Den amerikanske krig mod terror har de seneste år – efter Guantanamo, Abu Ghraib og bombningerne af Pakistan – fået et blakket ry – og NATOs kritikere har jævnligt stillet spørgsmål ved alliancens berettigelse efter den kolde krigs ophør. For én gangs skyld er der ingen, som bestrider formålstjenligheden af det, amerikanerne og NATO foretager sig. Alle kan blive enige om, at pirater er slemme banditter, som skal bekæmpes, og det kan derfor ikke undre, at EU nu også har besluttet, at man vil have del i laurbærrene, og derfor sender en styrke – Atalanta – af sted i december.

På bare lidt længere sigt er der dog grund til at overveje, om det vir-

kelig er USA, NATO og EU, der som sædvanlig skal påtage sig at løse et internationalt problem fjernt fra os selv. Har vi ikke problemer nok at løse i forvejen? Irak? Afghanistan? Kosovo? Bosnien? Georgien? Og tror vi virkelig selv på – som nogle vestlige eksperter nu foreslår – at vi skal forsøge at omskabe Somalia til en velfungerende stat – som er det, det vil kræve, hvis pirateriet skal standses endegyldigt?

Nej, vel?

Hertil kommer, at problemet med pirateri er som skabt til blive løst af de lande, der længe har været trøtte af Vestens globale dominans og søgt en større international rolle. Det er faktisk oplagt at overdrage dem stafetten. Pirateri er et problem, som er helt uideologisk og areligøst, og ikke skiller parterne: Pirater er banditter, der med egen økonomisk vinding for øje, begår et væbnet røveri til søs. Dem er alle imod.

Derfor skal vi skrue ned for dampen. Russerne og inderne og andre ikke-vestlige stormagter, som allerede har sendt skibe, skal opmuntres. De skal have at vide, at hvis de vil stå i spidsen for en international mission, gerne inden for FN's auspicer, så stiller vestlige lande – herunder Danmark – gerne skibe til rådighed. Vi tager da gerne imod ordrer fra en russisk eller indisk admiral.

Oplagt ville det selvfølgelig være, hvis også den Afrikanske Union kom på banen, da disse landes medvirken kunne gøre det nemmere at retsforfølge piraterne i nærområdet. Men hvis Unionen ikke viser interesse – og det har den ikke gjort hidtil – så må vi satse på en Coalition of the Willing – blot denne gang med nye frivillige i spidsen.

Der har alt for længe været et misforhold mellem de byrder, som den vestlige verden har påtaget sig, og dens reelle muligheder, for at løfte dem over en længere periode. Det samme Danmark, som har trukket de fleste af sine styrker ud af Irak, vil nu vældig gerne bekæmpe pirater i Adenbugten. Men kunsten kan ikke bestå i blot at rage nye byrder til sig, men at løfte dem ordentligt vi allerede har taget ansvaret for. De nye opstigende stormagter skal have en mulighed for at udmærke sig positivt; for ellers bliver de ved med at opfatte international politik som et nulsumsspil. Mange af de besætningsmedlemmer, der er taget som gidsler eller er i fare for at blive det, er netop russere og inderne. Disse statsborgeres moderlande har en lige så stor interesse i at få problemet løst som os andre. Så giv dem striberne på.

Navigator